

คำนามเพศชาย อะ การ์รันต์

ภาษาบาลีกำหนดเพศให้คำนามทุกคำ บางคำเป็นเพศชาย (บุรุษ) บางคำเป็นเพศหญิง (สตรี) บางคำเป็นเพศกลาง (นบุรุษ)

ภาษาอื่นๆ ที่มีการกำหนดเพศคำนาม ก็มีภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาสเปน เป็นต้น ภาษาเหล่านี้อยู่ในตระกูลภาษาอินโดยุโรปเหมือนกัน ในที่นี้จะไม่เปรียบเทียบกับภาษาไทยให้เป็นความยืดยาวออกไป เพียงแต่ให้ทราบว่า เป็นภาษาคนละตระกูลกันเท่านั้น

คำนามในภาษาบาลีจะมีเสียงลงท้ายคำ เรียกว่า การ์รันต์ เช่น คำว่า พุทฺธ = อะ การ์รันต์ คำว่า รวิ = อิ การ์รันต์ คำว่า เสฏฺฐิ = อี การ์รันต์ คำว่า ครุ = อุ การ์รันต์ คำว่า วิญญู = อู การ์รันต์

คำนามทุกคำที่ยกตัวอย่างดังกล่าวเป็นคำนามเพศชาย มี ๕ การ์รันต์ คือ อะ อิ อี อุ อู สำหรับเสียงสระ อะ ภาษาบาลีจะไม่ประวิสรรชนีย์ คือ ไม่ใส่สระ อะ เช่น พุทฺธ อ่านว่า พุทฺธะ ชน อ่านว่า ชนนะ ยาจก อ่านว่า ยาจกคะ พยัญชนะที่ใช้เป็นตัวสะกดจะมีจุด (พินทุ) อยู่ใต้พยัญชนะนั้น เช่น พุทฺธ เสฏฺฐิ วิญญู ถ้าไม่มีรูปสระกำกับ ออกเสียงเป็นสระ อะ ลดรูปเป็นไม้ขีด (ไม้หันอากาศ) เช่น จนฺท อ่านว่า จันทะ วฑฺฒน อ่านว่า วัฑฒณะนะ สกฺก อ่านว่า สักกะ

ในกรณีที่เป็นพยัญชนะต้นและมีจุดข้างล่าง แสดงว่า พยัญชนะนั้นเป็นอักษรควบกล้ำ เช่น ขยาด ออกเสียง ขย ควบกล้ำ ปลว ออกเสียง ปล ควบกล้ำ พรหมณ ออกเสียง พร และ หม ควบกล้ำ

ฉบับที่แล้ว แสดงการแจกวิภัติคำนามเพศชาย ที่มีเสียงสระ อะ ลงท้าย คำว่า พุทฺธ ตัวอย่างคำนามเพศชาย อะ การ์รันต์ คำอื่นๆ ที่คนไทยคุ้นเคยกันอยู่แล้ว มีดังนี้

อาจารย์ แปลว่า อาจารย์	อาหาร แปลว่า อาหาร
อุปาสก แปลว่า อุปาสก	กสฺก แปลว่า กสิกร
กาย แปลว่า ร่างกาย	กุมาร แปลว่า เด็กชาย
ขตฺติย แปลว่า กษัตริย์	คาม แปลว่า หมู่บ้าน
ฆร แปลว่า เรือน	จนฺท แปลว่า ดวงจันทร์
ฉนฺท แปลว่า ความพอใจ	ชน แปลว่า หมู่คน
ชนก แปลว่า พ่อ	เตช แปลว่า ไฟ
ทาส แปลว่า คนรับใช้	เทว แปลว่า เทพเจ้า
ธมฺม แปลว่า ความดี	นาถ แปลว่า ที่พึ่ง
ปุตฺต แปลว่า ลูกชาย	มคฺค แปลว่า ทาง
มนุสฺส แปลว่า คน	มิตฺต แปลว่า เพื่อน
ยาจก แปลว่า ผู้ขอ	รท แปลว่า รท
รุกฺข แปลว่า ต้นไม้	โลก แปลว่า โลก
วาณิชฺ แปลว่า พ่อค้า	วิหาร แปลว่า ที่อยู่
สกุณฺ แปลว่า นก	สิสฺส แปลว่า ศิษย์
สุริย แปลว่า ดวงอาทิตย์	หตฺถ แปลว่า มือ

เชิญชวนท่านผู้อ่านฝึกอ่าน แจกวิภัติ และแปลคำเหล่านี้ ตามแบบการแจกวิภัติคำว่า พุทฺธ

วิภัติที่	เอกพจน์	พหูพจน์	คำแปลแสดงหน้าที่ของคำ
๑ ปฐมวิภัติ ประธาน	พุทโธ	พุทธา	อันว่าพระพุทธเจ้า, อันว่าผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
๒ ทุตติยาวิภัติ กรรม	พุทธัง	พุทเธ	ซึ่งพระพุทธเจ้า, ซึ่งผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
๓ ตติยาวิภัติ วิธี/เครื่องมือ	พุทเธนะ	พุทเธหิ พุทเธภิ	โดยพระพุทธเจ้า, โดยผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
๔ จตุตถวิภัติ ที่ไป	พุทเธายะ พุทเธัสสะ	พุทเธานัง	แต่พระพุทธเจ้า, แต่ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
๕ ปัญจมีวิภัติ ที่มา	พุทธา พุทธัมหา พุทธัสมา	พุทเธหิ พุทเธภิ	จากพระพุทธเจ้า, จากผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
๖ ฉกฺขีวิภัติ เจ้าของ	พุทเธายะ พุทเธัสสะ	พุทเธานัง	ของพระพุทธเจ้า, ของผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
๗ สัตตมีวิภัติ ที่อยู่	พุทเธ พุทเธมฺหิ พุทเธสมิง	พุทเธสุ	ในพระพุทธเจ้า, ในผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน